HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והא דומיא דאשה קמני. כהיא דלעיל ומאי דקתני מה הפרש בין זו לזו: **ואשה בדוקה היא.** מקודם לכן דהא כל אחריה וערבית היא בודקת אפ"ה טהרות דקופה טמאות וקשין לחזקין: **כשאינה בדוקה דמיא.** וקופה נמי כשאינה בדוקה עסקינן: **ואיבעית אימא.** הא והא בבדוקה אלא דשמאי ובלבד שאינה מכוסה ופיה מלמעלה הלכך אינה למיחש עם סילוק ידיו נפלו וחזקיה במכוסה מע"ם מטהר: **מכוסה בתמיה.** היכי נפל מאי ארץ והיכי לישתכח בה השתא: **שמשמשה ע"י כסוי.** כשהוא רוצה להכניס לתוכה ולהוציא מתוכה מגלה ומכסה לותה הלכך חזקיה מכוסה בקופה מכוסה היכי נפל כגון שהשמישה ע"י כסוי והא דומיא דאשה קתני ואשה מכוסה היא כיון דשכיחי בה דמים כשאין מכוסה דמיא ואיבעית אימא כי מודו שמאי והלל בזוית קופה כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן בקופה מכוסה מכוסה היכי נפל כגון שהשמישה ע"י כסוי והא דומיא דאשה קתני ואשה מכוסה היא כיון דשכיחי בה דמים כשאין מכוסה דמיא ואיבעית אימא כי מודו שמאי והלל בזוית קופה כי פליגי חזקיה ורבי יוחנן בזוית בית והא קופה קאמר ג'ה"ק קופה שנשתמשו בה טהרות בזוית בית זו וטלטלוה בזוית אחרת ונמצא שרץ בזוית אחרת חזקיה סבר לא מחזקינן טומאה ממקום למקום ד' ורבי יוחנן סבר ד'מחזקינן ומי מחזקינן והתנן ה) נגע באחד בלילה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת ר"מ מטהר וחכמים ו'מטמאין שכל הטמאות בשעת מציאתן ותני עלה ז'בשעת מציאתן ובמקום מציאתן וכי תימא הני מילי לשרוף אבל לתלות ח'תלינן ומי תלינן והתנן ט)'מחט שנמצאת מלאה חלודה או שבורה טהורה שכל הטמאות בשעת מציאתן ואמאי לימא האי מעיקרא מחט מעלייתא היא והשתא הוא דהעלה חלודה ועוד ט)תנן 'מצא שרץ שרוף על גבי הזיתים וכן מטלית ל'המהומהם טהור שכל הטמאות בשעת מציאתן וכי תימא בשעת מציאתן בין לקולא בין לחומרא ובמקום מציאתן אבל שלא במקום מציאתן משרף לא שרפינן מתלא תלינן י)והתנן 'ככר ע"ג הדף ומדף טמא מונח תחתיו אע"פ שאם נפלה א"א אלא א"כ נגעה טהורה שאני אומר אדם טהור נכנס לשם ונטלה עד שיאמר ברי לי שלא נכנס אדם שם וא"ר אלעזר 'לא נצרכה אלא למקום מדרון התם כדקתני טעמא שאני

כי פליגי חזקיה ור' יוחנן בקופה בדוקה. ול"ת דנגע בחמד בלילה ממרו מכמיס מס לחומו מי מבערב טהור דשמא טומאה ברה"ר ספקן טהור משמע דברה"ר אפילו לחזקין מי טמא והשתא הך קופה היכי נ) דמיא לי ברה"ר מאי טעמא דרבי יוחנן דמטמא ואי ברה"ר מ"ט לחזקיה דמטהר וי"ל דברה"ר מיירי וחזקיה יפרש הבריית' דברחוקו מי מבערב טהור אפילו ברה"ר ושפק טומאה ברה"ר טהור דקמ"ל דאע"ג דהוי ספק טומאה ברה"ר מיינו דהוי כאילו הוא ספק טומאה ברה"ר כיון שהיא בדוקה מהלה ואגב דברית' נקט הא לישנא במילתיה דר"מ היכא דלא לחומו מי מבערב מתהלה דקתני בתוספתא ר"מ מטהר ברה"ר נקט נמי במילתייהו דחכמים בפיפא דר"ב: **והא אשה מכוסה היא.** פי' רש"י דלא נפל בה דם מעלמא ושפק דר"ם שהיא טמאה לתין לתלות בדם אחר אלא מאי שנא הכא דשורפין ומפת לעת דוקא לתלות. וי"ל דמשום פריה ורביה לא רצו להחמיר לשרוף. וכן שמאי אע"ג דאית ליה כשעת מציאתן מדמשקשה ליה הלל מקופה מטהר לגמרי במעת לעת משום בטול פריה ורביה וכ"ת והיכי מקילין לתלות היכא דאימ' למה לי טומאה מטעם שעת מציאתן והא שעת מציאתן דאורייתא הוא תדע דתולין בו בין להקל בין להחמיר י"ל דהא דאמר והא דאמרינן בשעת מציאתן אפי' להקל גבי מחט ושרץ שרוף לאו משום דשעת מציאתן דאורייתא אלא משום דמוקמינן טהרות אחזקתן: **ותני** עלה בשעת מציאתן ובמקום מציאתן. תמיה לי מאי קא פריך שאני הכא דרגלים לדבר דכיון שלא מצאו במקומו שחי היה במקום שנוגע בו ובא לזה המקום ומת שם. ושמא משמע ליה דדוקא ובמקום מציאתן אפי' ידוע שעל ידי אדם או ד"א ניטלטל ובא לכאן: (נכתב על הגליון) דמההוה. פר"ח כגון טלית שנשרפה משני צדדיה ונשארה כגון קורי עכביש (ע"כ) **והתנן** ככר כו'. תי' לפי מאי דפרישית בשעת מציאתן היינו דוקא לקדשים או לתרומה מאי פריך דלמא הכא מיירי בככר של חולין וי"ל מ"מ דייק שפיר מדמטהרינן הכא אפי' במקום מדרון שהיה רואי להחמיר ש"מ דבעלמא לא מחזקי טומאה ממקום למקום אפילו בקדשים וא"ת אכתי מאי קשיא ליה האי דמטהרי' הכא היינו משום שאין בו דעת לישאל דמסקינן וי"ל דלכולהו לישני דאוקימנא פלוגתייהו בשאינה בדוקה מטמא ר' יוחנן אפי' ברשות הרבים תדע מדפריך (לע"ב) מכל הטומאות בשעת מציאתן ותני עלה ובמקום מציאתן הא שלא במקום מציאתן לא. ומאי קושיא דלמא משום דאיירי ברשות הרבים כדקתני בתוספתא מוקי לה דוקא במקום מציאתן אלא ודאי אפילו ברשות הרבים מטמא ר' יוחנן אפילו שלא במקום מציאתן וא"כ ה"ה נמי בדבר שאין בו דעת לישאל: **שאני** אומר אדם. הכא תלינן באדם טהור. וכן פרק כיסוי הדם גבי רוב תינוקות מטפחין לפי המפ' מטפחין בעיסה המיעוט שאין מטפחין תלינן שאדם טהור נתן לו הבצק ועקה דבפרק קמא דפסחים גבי קדרדום שאבד בבית

מ א ב ג ד מיי' פי"ז מהלכות שאר אבות הטומאה הלכה ג:
נ ה מיי' שם פי"ח הלכ' יד:
י ו מיי' שם ופט"ו הלכה ו והלכה י:
יב ז מיי' שם פי"ז הלכ' ג:
יג ח ט מיי' שם פט"ו הלכה י:
יד י כ מיי' פט"ו שם הלכה ז:

תום' הרא"ש (המשך)

מציאתן כמו שעתה נמצא הדם בבית החיצון גם קודם לכן היה בבית החיצון אם היתה בודקת עצמה ותטמא אפי' חולין ואפי' לשרוף כדמטמאינן הכא. וכי תימא משום דאשה בדוקה והוי כראוה חי חדא כיון דשכיחי בה דמים לאו בדוקה היא כדאמרינן לעיל בשמעתין. ועוד אפי' בראוהו חי מטמאינן ברשות היחיד לכל דבר. וע"ל דהך דכל הטמאות כשעת מציאתן הוי כמו מעת לעת דדוקא לקדשים או לתרומה למאן דאית ליה וכן פלוגתא דחזקיה ור' יוחנן דמייתי' עלה הא דהלל ושמאי וכן המדלה עשרה [דלים מים] שנשתמשו בה טהרות בזוית בית זו וטלטלוה בזוית אחרת ונמצא שרץ בזוית אחרת חזקיה סבר לא מחזקינן טומאה ממקום למקום ורבי יוחנן סבר מחזקינן ומי מחזקינן והתנן נגע באחד בלילה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת ר"מ מטהר וחכמים מטמאין שכל הטמאות בשעת מציאתן ותני עלה בשעת מציאתן ובמקום מציאתן וכי תימא הני מילי לשרוף אבל לתלות תלינן ומי תלינן והתנן מחט שנמצאת מלאה חלודה או שבורה טהורה שכל הטמאות בשעת מציאתן ואמאי לימא האי מעיקרא מחט מעלייתא היא והשתא הוא דהעלה חלודה ועוד תנן מצא שרץ שרוף על גבי הזיתים וכן מטלית המהומהם טהור שכל הטמאות בשעת מציאתן וכי תימא בשעת מציאתן בין לקולא בין לחומרא ובמקום מציאתן אבל שלא במקום מציאתן משרף לא שרפינן מתלא תלינן והתנן ככר ע"ג הדף ומדף טמא מונח תחתיו אע"פ שאם נפלה א"א אלא א"כ נגעה טהורה שאני אומר אדם טהור נכנס לשם ונטלה עד שיאמר ברי לי שלא נכנס אדם שם וא"ר אלעזר לא נצרכה אלא למקום מדרון התם כדקתני טעמא שאני

וי"ל דכיון דממעי כלכך טומאה תלות אפי' ממקום למקום [ע"כ מינו טעם גמור דדוקא בקדשים הוא ומשום תומרא] ול"ת במחט לא היה לו לטהר לגמרי משום שעת מציאתה אלא הוה ליה למימר השתא מלאה חלודה ואע"ג דמלין למימר דהיינו דקתמר וכ"ת כשעת מציאתן לגמרי אין לקולא אין לחומרא ממ"מ מאי ס"ד דמקשה [ע"כ] אלא דהכי פירושא דכיון דמטמאין כשעת מציאתן אפילו בקדשים אפילו בתרומה ואפילו בחולין אפילו בתלות אפילו בשלא במקום מציאתן אפילו הכי לא משכחת לה מחט שנמצאת מלאה חלודה ושבורה דטהורה דהא כל הטמאות בשעת מציאתן ואפילו הכי לא משכחת לה דהא כל הטמאות בשעת מציאתן אפילו בשלא במקום מציאתן א